

tilfældige, faa Adgang til at vælge Dommere. Naar der er ytret, at det var ønskeligt, at Lovforslaget kunde blive udvidet saaledes, at Ordene „i Industri og Haandværk“ i § 1 bleve strøgne, kan jeg ikke være enig i at finde dette ønskeligt. Vi staa jo her over for et helt nyt Forsøg, og det er derfor bedst at blive staaende ved Lovforslagets Begrænsning, saa at vi først prøve os frem paa det Arbejdsomraade, hvor Erfaringen særlig har vist, at der er Trang til ad Lovgivningens Vej at træffe Foranstaltninger til Forebyggelse af saadanne Forhold som dem, vi oplevede i Fjor.

Jeg agter ikke at komme ind paa Lovforslagets Enkeltheder, men skal tillade mig at gøre en Hænstilling angaaende de Betingelser, der kræves af den Mand, der kan vælges til Formand for Voldgiftsretten. Denne Mand faar jo en ret betydelig Myndighed, og det forekommer mig da, at det vilde være heldigst, om man havde nogen større Garanti for, at det blev en erfaren Mand, som havde haft Lejlighed til i Forvejen at beskæftige sig med den Gerning, der her overdrages ham. Hvis Forslaget var gaaet ud paa, at der til Formand kunde vælges en Mand, der, foruden at opfylde de almindelige Betingelser for at kunne beskikkes til fast Dommer ved en ordinær Ret, tillige havde beklædt et Dommersæde i en vis Tid, tror jeg, man der ved vilde opnaa en noget større Sikkerhed for, at det Forsøg, der her gøres, kunde føre til et heldbringende Resultat. Jeg tillader mig at henstille dette til nærmere Overvejelse. Jeg vil ikke hermed have sagt noget som helst mod den udmærkede Mand, der er valgt af de to Organisationer til Formand for Voldgiftsretten, Borgmester Jacobi. Jeg anser ham for at være særdeles velskikket til at røgte det Hverv, der er overdraget ham; men da Lovforslaget her jo ikke er en blot Lejlighedslov, men har en almindelig Karakter, og da det selv forudsætter, at der kan ske Misbrug, der kunne foranledige Regeringen til at skride ind og tage Beføjelsen til Vidneførsel tilbage, saa forekommer det mig, at der maatte være Opfordring til straks at ordne dette Forhold paa en saadan Maade, at man havde den størst mulige Sikkerhed for, at den ny Ordning kom til at svare til Hensigten. Maa jeg blot endnu, i Anledning af de Ytringer, som ere faldne angaaende Vidnepligten i saadanne Tilfælde, hvor der kan rejses Spørgsmaal om Vidnernes Interesse i Sagen, bemærke, at jeg for mit Vedkommende ikke, da vi nu her befinde os paa et aldeles nyt

Omraade for Lovgivningen, vilde finde det betænkeligt, om vi her gik til at fastslaa, at Vidnepligten ikke blot skal paahvile Personer, som staa uden for Sagen, men ogsaa selve Parterne skulle være pligtige til, naar det forlanges af Voldgiftsretten, at afgive Forklaring under den Tvang og med de Følger, som ere foreskrevne for Vidner. Med disse Bemærkninger slutter jeg mig ganske til de andre ærede Tale- res Anbefaling af det foreliggende Lovforslag.

J. Jensen: (Kjøbenhavns 10de Valgekreds): Det glæder mig meget, at det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgekreds (N. J. Larsen) anerkender, at den Mand, Parterne her have valgt til Formand i Voldgiftsretten, var en i alle Maader habil og udmærket Mand. Det have vi nemlig ogsaa ment. Men jeg vil dog meget advare imod, at man kommer ind paa at sætte nogen yderligere Begrænsning med Hensyn til Valget af denne Formand end den, Parterne selv have sat i deres Overenskomst, og den, der fremgaar af det foreliggende Lovforslag. Jeg er i den Henseende den højtærede Justitsminister meget taknemlig, fordi han ikke er gaaet videre med Hensyn til Fordringerne om Formandens Kvalifikationer, end Tilfældet er. Det er desuden overflødig, naar man blot opretholder § 4 i Forslaget. Skulde det nemlig vise sig, at der en Gang kom en Formand, som ikke var Stillingen voksen, kan Regeringen tage Beføjelsen til at foretage Vidneførsel bort. Det er jo ingen let Sag at skaffe Formand til en Voldgiftsret, og hvis man udelukkende skulde være henvist til dem, der enten ere eller have været Dommere, vilde det ofte være ret vanskeligt at faa en passende Formand. Det kommer jo her ikke alene an paa, at den paagældende er en juridisk uddannet og moden Mand, men i lige saa høj Grad paa, at han er en praktisk Mand, der kender Livets forskellige Forhold, og som ud fra sin Livserfaring er i Stand til at kunne bedømme Mennesker og Handlinger. Det er jo den mindste Ting af denne Formands Virksomhed at afhøre Vidner. Hans Opgave vil navnlig være at frembringe et Resultat, som kan tilfredsstille Retfærdighedens Fordringer og netop med Hensyn til de paagældendes særlige Forhold. Derfor mener jeg, at man i denne Henseende staaar sig bedst ved, i hvert Fald naar det, som forudsat i de Lovforslaget ledsagende Bemærkninger, foreløbig sikkert næppe vil blive andre end de samvirkende Fagfor-